มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน
เครื่องประดับชุดละคร-นาฏศิลป์

๑. ขอบข่าย

๑.๑ มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนนี้ครอบคลุมถึงเครื่องประดับชุดละคร-นาฏศิลป์ที่ใช้ในการแสดงและแบบจำลองที่ใช้ตกแต่งหุ่นจำลอง

๒. บทนิยาม

ความหมายของคำที่ใช้ในมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนนี้ มีดังต่อไปนี้

๒.๑ เครื่องประดับชุดละคร-นาฏศิลป์ หมายถึง เครื่องประดับที่ใช้ตกแต่งตัวละครหรือนักแสดงนาฏศิลป์ รวมถึงแบบจำลอง ที่มีการสร้างลวดลายแบบศิลปะไทยและตกแต่งเพื่อความสวยงาม อาจมีประกายหรือไม่ก็ได้

๓. ประเภท

๓.๑ เครื่องประดับชุดละคร-นาฏศิลป์ แบ่งตามการนำไปใช้งาน ออกเป็น ๒ ประเภท คือ

๓.๑.๑ ประเภทที่ใช้ในการแสดง

๓.๑.๒ ประเภทแบบจำลองที่ใช้ตกแต่งหุ่นจำลอง

๔. คุณลักษณะที่ต้องการ

๔.๑ ลักษณะทั่วไป

ต้องประณีต สวยงาม มีรูปทรงและสัดส่วนที่เหมาะสม

๔.๒ ลวดลาย

ต้องประณีต สวยงาม และเป็นไปตามแบบลายศิลปะไทย

๔.๓ สี

ไม่ด่าง ลอก หรือเปรอะเปื้อน และเมื่อลูบผลิตภัณฑ์แล้วสีต้องไม่ติดมือ

๔.๔ การเย็บปัก (ถ้ามี)

ต้องประณีต สวยงาม รอยต่อต้องไม่แยกออกจากกัน กรณีเป็นชุดโขน-ละคร สีของผ้าต้องถูกต้องตามลักษณะนาฏศิลป์

๔.๕ การประกอบ

ต้องประณีต ติดแน่น คงทน รอยต่อต้องเรียบร้อย ไม่มีรอยแตก รอยร้าว หรือรอยเปรอะเปื้อนของสารที่ใช้ยึดติดชิ้นส่วนเข้าด้วยกัน

เมื่อตรวจสอบโดยวิธีให้คะแนนตามข้อ ๗.๑ แล้ว ต้องได้คะแนนเฉลี่ยของแต่ละลักษณะจากผู้ตรวจสอบทุกคนไม่น้อยกว่า ๓ คะแนน และไม่มีลักษณะใดได้ ๑ คะแนน จากผู้ตรวจสอบคนใดคนหนึ่ง

๔.๖ การใช้งาน

ต้องสามารถใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์ของการใช้งาน

๕. การบรรจุ

๕.๑ ให้บรรจุเครื่องประดับชุดละคร-นาฏศิลป์ในภาชนะบรรจุที่สะอาด แห้ง เรียบร้อย และสามารถป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นกับเครื่องประดับชุดละคร-นาฏศิลป์ได้

๖. เครื่องหมายและฉลาก

๖.๑ ที่ฉลากหรือภาชนะบรรจุเครื่องประดับชุดละคร-นาฏศิลป์ทุกหน่วย อย่างน้อยต้องมีเลข อักษร หรือเครื่องหมายแจ้งรายละเอียดต่อไปนี้ให้เห็นได้ง่าย ชัดเจน

(๑) ชื่อเรียกผลิตภัณฑ์ เช่น กำไลข้อแขนตัวพระ

(๒) ขนาดหรือมิติ

(๓) เดือน ปีที่ทำ

(๔) ข้อแนะนำในการใช้และการดูแลรักษา

(๕) ชื่อผู้ทำ หรือสถานที่ทำ พร้อมสถานที่ตั้ง หรือเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียน

ในกรณีที่ใช้ภาษาต่างประเทศ ต้องมีความหมายตรงกับภาษาไทยที่กำหนดไว้ข้างต้น

๗. การชักตัวอย่างและเกณฑ์ตัดสิน

๗.๑ รุ่น ในที่นี้ หมายถึง เครื่องประดับชุดละคร-นาฏศิลป์ประเภทเดียวกัน ที่ทำหรือส่งมอบหรือซื้อขายในระยะเวลาเดียวกัน

๗.๒ การชักตัวอย่างและการยอมรับ ให้เป็นไปตามแผนการชักตัวอย่างที่กำหนดต่อไปนี้

๗.๒.๑ การชักตัวอย่างและการยอมรับ สำหรับการทดสอบการใช้งาน การบรรจุ และเครื่องหมายและฉลาก ให้ชักตัวอย่างโดยวิธีสุ่มจากรุ่นเดียวกัน จำนวน ๓ ตัวอย่าง เมื่อตรวจสอบแล้วตัวอย่างต้องเป็นไปตามข้อ ๔.๖ ข้อ ๕. และข้อ ๖. จึงจะถือว่าเครื่องประดับชุดละคร-นาฏศิลป์รุ่นนั้นเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

๗.๒.๒ การชักตัวอย่างและการยอมรับ สำหรับการทดสอบลักษณะทั่วไป ลวดลาย สี การเย็บปัก และการประกอบ ให้ใช้ตัวอย่างที่ผ่านการทดสอบตามข้อ ๗.๒.๑ แล้ว จำนวน ๓ ตัวอย่าง เมื่อตรวจสอบแล้วตัวอย่างต้องเป็นไปตามข้อ ๔.๑ ถึงข้อ ๔.๕ จึงจะถือว่าเครื่องประดับชุดละคร-นาฏศิลป์รุ่นนั้นเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

๗.๓ เกณฑ์ตัดสิน

ตัวอย่างเครื่องประดับชุดละคร-นาฏศิลป์ต้องเป็นไปตามข้อ ๗.๒.๑ และข้อ ๗.๒.๒ ทุกข้อ จึงจะถือว่าเครื่องประดับชุดละคร-นาฏศิลป์รุ่นนั้นเป็นไปตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนนี้

๘. การทดสอบ

๘.๑ การทดสอบลักษณะทั่วไป ลวดลาย สี การเย็บปัก และการประกอบ

๘.๑.๑ ให้แต่งตั้งคณะผู้ตรวจสอบ ประกอบด้วยผู้ที่มีความชำนาญในการตรวจสอบเครื่องประดับชุดละคร-นาฏศิลป์อย่างน้อย ๕ คน แต่ละคนจะแยกกันตรวจและให้คะแนนโดยอิสระ

๘.๑.๒ หลักเกณฑ์การให้คะแนน ให้เป็นไปตามตารางที่ ๑

ตารางที่ ๑ หลักเกณฑ์การให้คะแนน

(ข้อ ๘.๑.๒)

ลักษณะที่ตรวจสอบ	เกณฑ์ที่กำหนด	ระดับการตัดสิน (คะแนน)			
		ดีมาก	ดี	พอใช้	ต้องปรับปรุง
ลักษณะทั่วไป	ต้องประณีต สวยงาม มีรูปทรงและสัดส่วนที่เหมาะสม	๔	๓	๒	๑
ลวดลาย	ต้องประณีต สวยงาม และเป็นไปตามแบบลายศิลปะไทย	๔	๓	๒	๑
สี	ไม่ด่าง ลอก หรือเปรอะเปื้อน และเมื่อลูบผลิตภัณฑ์แล้วสีต้องไม่ติดมือ	๔	๓	๒	๑
การเย็บปัก (ถ้ามี)	ต้องประณีต สวยงาม รอยต่อต้องไม่แยกออกจากกัน กรณีเป็นชุดโขน-ละคร สีของผ้าต้องถูกต้องตามลักษณะนาฏศิลป์	๔	๓	๒	๑
การประกอบ	ต้องประณีต ติดแน่น คงทน รอยต่อต้องเรียบร้อย ไม่มีรอยแตก รอยร้าว หรือรอยเปรอะเปื้อนของสารที่ใช้ยึดติดชิ้นส่วนเข้าด้วยกัน	๔	๓	๒	๑

๘.๒ การทดสอบการใช้งาน การบรรจุ และเครื่องหมายและฉลาก

ให้ตรวจพินิจ